

Jaroslav Kotas

Jaroslav Kotas se narodil 19. března 1942 v Praze. Své rané dětství prožil na Letné. Jeho otec byl křesťan a maminka Židovka. Rodiče se vzali na začátku protektorátu v naději, že smíšené manželství maminku ochrání. V roce 1943 došlo k nemilé události, kdy maminka byla pro svoji národnost udána sousedy a následně odvezena do Terezína, později do Osvětimi.

Otec Jaroslava měl o chlapce strach a také musel plnit pracovní povinnost. Svěřil ho tedy svému příteli z rybaření. Malý Jaroslav válku přečkal v Komořanech u rodiny Kotrbatých. Ti se o něj starali s takovou láskou, že paní Kotrbatou v té době vnímal jako svou vlastní maminku. V roce 1945 se Jaroslavova vrátila maminka z Osvětimi a on v ní nepoznával svoji maminku. Sbližování s vlastní maminkou probíhalo díky všem zúčastněným dospělým s velkou ohleduplností k malému chlapci a bylo úspěšné.

Po válce se rodina přestěhovala do pohraničí. Otec se stal správcem hotelů v Žatci a Postoloprtech. Když Jaroslav nastoupil na základní školu, zjistil že na rozdíl od ostatních spolužáků nemá žádné příbuzné. Ti se totiž z Osvětimi už nevrátili. Tetu, strýce, bratrance a prarodiče neměl.

V roce 1947 do rodiny přibyl mladší bratr. Rodina se měla skvěle, jenže nadějně období netrvalo dlouho. Tatínek byl sice členem komunistické strany, ale znárodnování soukromého majetku se mu nezamlouvalo, což dal výrazně najevo. Byl zbaven ze dne na den funkce národního správce a následně dostal hůře placenou práci v nedaleké pískovně.

Roku 1953 se rodina definitivně usadila v Teplicích. Jaroslav zde vystudoval průmyslovou školu a v Lipovém dvoře potkal svou manželku. Jeho pracovní život byl spjatý se sklárnou v Řetenicích, kde pracoval více než 20 let. Podnik mu poskytl stipendium a bydlení pro mladou rodinu, za což se Jaroslav zavázal k dlouholeté práci. Při zaměstnání navíc úspěšně vystudoval strojní fakultu ČVUT.

Po roce 1989 se Jaroslavovi otevřely nové možnosti. Využil svých zkušeností, řídil autobusové nádraží v Lounech a později působil jako krizový manažer v mnoha dalších firmách. Společně s manželkou se také zasloužil o vznik jedné z prvních soukromých škol v regionu, Gymnázia J.A Komenského v Dubí.

Rodina byla pro pana Kotase vždy na prvním místě. S manželkou vychovali syna a dceru. Radost jim dělají i vnoučata. Přestože jeho maminka měla těžký osud, dožila se krásných 82 let a mohla se synem sdílet jeho životní úspěchy. Pan Kotas zůstává aktivní i ve vyšším věku. Stále rád jezdí na kole, cestuje a zajímá se o historii, kulturu a country hudbu.

Životopis vypracovali žáci ZŠ s RVMPP Buzulucká, Teplice

Členové týmu: Hadačová Anna, Hrnčířová Dominika, Jašková Klára, Peterka Filip, Ulipová Laura